

© Foto: Emil Benesch
Quelle: <https://www.klimazeugen.eu/country/brasilien/>

Jižní Amerika/ Brazílie / Rio Negro/ André Baniwa

"Jak napovídá mé jméno, patřím k domorodému národu Baniwa. Mým rodným jazykem je baniwa. Je mi asi 45 let - říkáme to rádi tímto způsobem, abychom zdůraznili význam suchého léta pro naši kulturu a náš život. Narodil jsem se v Tucumã Rupitá, vesnici s 200 obyvateli na řece Rio Içana, přítoku Rio Negro na severozápadě Brazílie. Chcete-li najít náš region na mapě, hledejte tzv. "psí hlavu" na horním toku Rio Negro, protože tak se našemu regionu říká. V domorodém hnutí se angažuji již 27 let a jsem znepokojen změnami, které se v posledních letech udály. V únoru 2012 u nás místo obvyklého slunečného a suchého období vedly dlouhotrvající deště ke hladu místních obyvatel. Kvůli nevhodné době těchto dešťů totiž začaly hnit v půdě kořeny manioku."

© Foto: Stadt Bad Homburg
Quelle: <https://www.klimazeugen.eu/country/deutschland/>

Evropa/ Německo/ Bad Homburg/ Günter Busch

"V obecním lese Bad Homburg s rozlohou asi 1200 hektarů, pracuji jako lesník již od roku 1948. V lesnictví vždy plánujeme dopředu minimálně na jednu generaci stromů, tedy na období 80 až 300 let. Tak dlouho totiž strom roste od semínka po sklizeň. Klimatická změna posledních desetiletí, včetně vichřic, ale především velké sucho v letech 2018-2020, zničily všechny staré plány obnovy, růstu a výnosů."

Asie/ Indie/ Kedarnath/ Ram Singh

© Foto: Soma Basu/ Down to Earth
Quelle: <https://www.klimazeugen.eu/country/indien/>

Bylo to 16. června 2013 v 19:18, když Ram Singh uslyšel nejhlasitější ránu svého života, ohlušující řev přinášející předzvěst katastrofy: „Měl jsem pocit, jako by nebe padalo k zemi. Během několika vteřin se směrem k chrámu Kedarnath řítila obrovská vodní stěna. Do vzduchu vylétly silné kusy trosek jako po výbuchu. Za necelých 15 minut smetla tisíce lidí." Singh byl na pouti se sedmnácti lidmi ze svého rodného města Udždžain v Madhjapradéši; vrátil se jen s pěti. "Po návštěvě chrámu se můj syn chtěl podívat do hor, tak jsem ho vzal s sebou a manželka šla za námi," řekl. "Tak jsme přežili. Nemám nejmenší tušení, kde je zbytek mé rodiny."

© Foto: WWF
Quelle: Klimazeugen WWF, gekürzt

Afrika/ Tanzanie/ Kunduchi/ Rajab Mohamed Soselo

Jako rybář jsem viděl, jak moře za posledních 50 let proniklo asi 200 metrů do pevniny, což mělo dramatické následky. Například zničení hotelu v mé vesnici. Pozoroval jsem také další jev: v roce 1996 se náhle snížila populace ploskozubcovitých ryb, takže rybáři v Kunduchi, včetně mě, přinesli domů mnohem menší úlovky. To velmi poškodilo mé podnikání. Zaznamenal jsem také změny počasí. Teploty v okolí Kunduchi se zvýšily. Také nám méně prší. V důsledku toho mají řeky méně vody a voda v ústích řek se tak stala ještě slanější. Kvůli tomu se tam již neloví některé druhy ryb. Sucho také vedlo také k nedostatku zemědělských produktů, jako jsou obilí a luštěniny, které jsou pro obyvatele mé vesnice důležité.

© Foto: CESAO -PRN
Quelle: <https://www.klimazeugen.eu/country/niger/>

Afrika/ Niger/ Bermo/ Jobari Mokao

Jmenuji se Jobari Mokao a pocházím z vesnice Bermo na severu Dakoro v pastevecké oblasti Maradi v Nigeru. Již více než deset let střídá jeden rok sucha za druhým. Důsledky: degradace našich pastvin a také nedostatek krmiva a vody; to vše vede k opakovaným krizím v chovu hospodářských zvířat. V krizových letech se ztráty na hospodářských zvířatech mohou zvýšit z 30 % na 100 %. Nejsilnější zvířata přežijí, ale ztratí více než třetinu své hmotnosti a více než 90 % své hodnoty. Například v krizi v roce 2010 se v našem regionu za zvíře v hodnotě 250 000 franků zaplatilo pouhých 10 000 franků. Ještě horší je, že zvířata, která po celé období sucha trpí, jsou s příchodem prvních dešťů často postižena tepelným šokem a tak i poslední zbytky jejich odolnosti a síly odchází

© Foto: Inuit Circumpolar Council
Quelle: <https://www.klimazeugen.eu/country/groenland/>

Severní Amerika/ Grónsko/ Aqqaluk Lyngge

"Lov je nedílnou součástí inuitského způsobu života. V posledních letech se však počet lovců snížil o více než polovinu. Mroži, lední medvědi, narvalové a tuleni se kvůli zhoršujícím podmínkám životního prostředí stahují z vod, kde byli tradičně loveni. Lední medvědi se nyní náhle vyskytují v okolí měst a osad. Tradiční lovci na psích spřeženích nyní musí cestovat po souši místo po ledu a překonávat stále větší vzdálenosti. To je s rostoucím počtem bouří stále nebezpečnější a představuje skutečnou hrozbu pro ty, kteří se lovem živí. Komunity lovců se potýkají s rostoucí nejistotou na všech úrovních své existence a tak se stále více lovců obrací k rostoucímu cestovnímu ruchu – vedlejšímu efektu globálního oteplování – a dalším strategiím přežití, aby si udrželi místní soběstačnost a vlastní kulturu."